

ja saadeti minema. Adu saieni, etti temä sai
 kõige magusam. Nüüd üteti emä: „Ma ei või
 mõlaga parveta, mõisa saab sulle, aga mingi toogu
 enne egaüht ümra pruut juu.“ Nüüd etti rummal
 weli kõige suurem karm adan; talle es olasi jo pruuti.
 Aasi taht ta enne kiwibetsi wananõu kätt
 nõu kuisida. Laski ju kiwi manuja nakes
 ikama. Wanamuis tulle ka jalle wälta; kullas
 asja lugu perre ja wiis poisj jalle kiwi alla.
 Lün wöeti wana luuwa kani, pänti fellele
 muus rottu etti ja kolm rottu niini, poisj pääl
 istma. Nü saadeti ta föialt ju teletma.

Temä etti lugu küll; poisj es maku üdipindägi
 õigide luuwa kani ju pääl istma, koki pidin
 ju wäl roti mohtuma. Kui no nii weli
 maad ära alluwa lannu, üteti äte rott luuwa
 „Olas oig meil ju luuwa kani tald ja roti iin obesi
 olwa.“ „Kui kui ta felle ära üteti, nii muutasi kah:
 luuwa kani ju tallas, roti iin obesote. Jalle weli:
 niis aja peräst üteti äte rott: „Olas oigi mino pruut,
 temä pigmus ja teie katekate pruut-nest ju.“

Nü sai kah: Nüüd üteti wäl kolmas rott: „Olas
 oigi meil ilufide rüuwaatiga ja obesi ilufide
 rüutuga hiteski.“ Naswalt etti temä ümra
 wümatit fõnu löpstanu, kui obesile köiti-

jugutsi ilufa rüuta ümbri tikkawa. Nüjamei
 alluwa melpõid wäga uhke rüuwa fällari, nü
 et meil poisj färlit wäl unengi es oli nämmu,
 ammu ju wäl ilmfi.

Nü fõit ju rummal weli kuuwat obesi
 tällaga koku, mõnda et kodurakwos kõi ära
 etuwa. Fõis weli aiwa fida nõiten fünd enne
 ammu ju es mõista enämb kolms lugeda.
 Emä es wüwita kah nüid enämb ja änd teille
 mõisa kõige wärgiga nätt. Aga kuig es wöta
 feda enämb wasta, engi üteti: „Ma ei tahaxi
 enämb keit mõisat, mull om efi parim
 mõisa.“ Nende fõnadega isti to pruuti
 korrwale tald ja füt ära kiwi alla, roti
 mõiste elämä. Ja temä ju omgi, kus
 meil rottu wäl prolla walitsep.

(Kuuwul leida midagi on, füs jargul)